

Снѣжанка полюбопитствувала да види какво се намира на втория етажъ. Запалила свѣщъ и се изкачила по стълбата. Горѣ тя видѣла седемъ малки

Снѣжанка и седемтъ джуджета

Приказка съ картинки отъ
Уолтъ Дисней (3)

креватчета. Тѣ изглеждали много удобни, а тя била много изморена и решила да си почине малко. Понеже креватчетата били много кѣси и тѣсни за нея, тя легнала на три съединени легла и заспала дълбоко.

По едно време гората екнала отъ нечия пѣсень. Звуковетъ идвали все по-близо и по-близо. Скрити задъ храсти, дървета и трупи, животнитѣ видѣли, че къмъ кѣщичката идѣли не седемъ малки деца, а седемъ джуджета! Шапкитѣ имъ били качулести, но въпрѣки това, тѣ били толкова малки, че свободно можели да се разхождатъ подъ масата безъ да се допиратъ шапкитѣ имъ въ нея.

Изведнажъ джуджетата спрѣли. Тѣ забелѣзали нѣщо необикновено около кѣщата си. Пушеръ излизалъ отъ комина, а вратата била широко отворена.

— Вижте! Въ кѣщата ни има нѣкой! Свѣщъта е запалена!

— Може би нѣкой духъ е влѣзълъ! Или пъкъ дяволтъ!

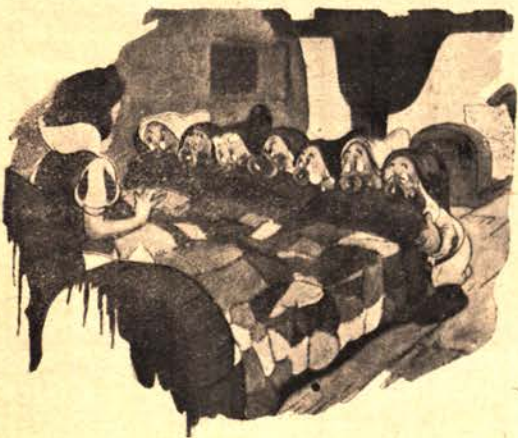
Тѣ влѣзли вътре. Чистотата ги изненадала и разтревожила.

— Всичко изглежда промѣнено. Тукъ има нѣкаква магия!

— Ето стола! По него нѣма прахъ!

— Магия има! — проточилъ недоволниятъ презъ жби. Името на последния било Недоволчо.

По запалената свѣщъ джуджетата разбрали, че който и да е тѣхния посетителъ, тѣ ще го намѣрятъ горе.

Тромавчо трѣгналъ нагоре по стълбата. Снѣжанка се разбудила отъ шума и когато отворила очитѣ си, видѣла седемъ смѣшни глави, опрѣни на крилата на креватчетата. Тѣ я гледали

учудено. Всѣко креватче имало специално име. Снѣжанка видѣла имената когато влѣзла въ стаята, но била така изморена, че никакъ не помислила за тѣхното значение. Когато видѣла смѣшнитѣ лица, тя си припомнила имената и ги изговорила гласно: Смѣлчо, Срамежливко, Хремавчо, Веселко, Сънливко, Тромавчо и Недоволчо. Последниятъ настоявалъ Снѣжанка веднага да напусне кѣщата имъ, особено следъ като разбралъ, че тя е принцеса Снѣжанка. Джуджетата познавали злата царица и се страхували отъ нея.

Когато седемтъ джуджета разбрали, че гостенката имъ знае да готви, че знае да приготвява вкусни сладкиши, гласували да остане завинаги при тѣхъ, макаръ че ги карала да си миятъ рѣцетѣ преди всѣко ядене. Всички се развеселили. Развеселилъ се и Недоволчо. Джуджетата обикнали Снѣжанка, а и тя ги обикнала много.

Далечъ, отъвдъ гората, въ двореца, злата царица пакъ отишла предъ магическото огледалце и пакъ му задала въпроса:

„Магическо огледалце, що висишъ на стената.

Сега коя жена е най-красива въ страната?

Жълто-зелени пѣри замѣглили огледалото и то отговорило:

„Отъвдъ седемтъ планини и седемтъ долини.

Отъвдъ седемтъ водопади живѣятъ седемъ джуджета!“

Настѣпило мълчание, следъ което огледалцето продължило:

„Съ джуджетата живѣе Най-прекрасната въ страната . . . Снѣжанка“

Гнѣвъ изпълнилъ сърцето на злата царица. Ловецътъ, който я излѣгалъ, трѣбвало да заплати съ главата си! Снѣжанка трѣбвало да умре! Ядосана, злата царица се затичала къмъ стаитѣ въ които вършила своитѣ магесничества. За нѣколко минути тя се преобразила въ страшна вещица. Цѣла ноцъ варила горчиви отрови и за сутринтъ приготвила една отровна ябълка.

Съ кошница, пълна съ ябълки, тя трѣгнала да търси кѣщичката на джуджетата. Тя искала да стигне тамъ, докато последнитѣ били на работа въ гората.

Въпрѣки че джуджетата предупредили Снѣжанка да внимава и да не пуска никого вътре въ кѣщата, Снѣжанка се смилила надъ старицата, която похлопала на вратата и я поканила да си купи ябълки, та я повикала да влѣзе вътре. Помислила си, че старата жена не може нищо лошо да ѝ стори.

Магесницата подала отровната ябълка на Снѣжанка. Когато принцесата отхапала отъ красивата ябълка, вещицата се изсмѣла ехидно и избѣгала отъ кѣщата.

Снѣжанка паднала на пода. Отровата подействала веднага.

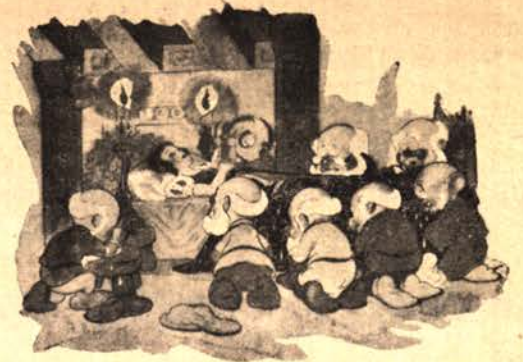
Злата царица тичала бързо. Снѣжанкитѣ приятели — птичкитѣ и животнитѣ, като видѣли, че Снѣжанка немогла да разбере тѣхното предложение за очакващата я смъртъ, се затичали къмъ мѣстото, кждето седемтъ джуджета работѣли.

Недоволчо прѣвъ разбралъ виковетъ на птичкитѣ и животнитѣ.

— Снѣжанка е въ опасностъ! — извикалъ той. — Бързайте, другари!

Джуджетата тичешкомъ се притекли на помощъ. Но въпрѣки това, тѣ закѣснѣли. Безъ да спиратъ, тѣ трѣгнали по следитѣ на злата, нечестива царица. Неуморни въ своето преследване, тѣ я настигнали на една много стрѣмна скала. Царицата полагала отчаяни усилия да избѣга. Както бързала нагоре по стрѣмната скала, тя се подхлѣзнала, изпищѣла високо и презъ глава се търколила отъ височината надолу, надолу въ пропастьта. Когато джуджетата стигнали при нея, тя била мъртва и страшно обезобразена.

Седемтъ джуджета се завърнали въ кѣщичката и обхванати отъ дълбока скръбъ, коленичили край безжиз-

неното тѣло на Снѣжанка и горчиво заплакали. Птичкитѣ и животнитѣ сѣщо плачели. Джуджетата направили красивъ стѣкленъ ковчегъ и въ него сложили красивата Снѣжанка. (Следва)

Кино „СЛАВЕЙКОВЪ“ и
кино „МАКЕДОНИЯ“

продължаватъ съ голѣмъ успѣхъ
ф и л м а :

Снѣжанка и седемтъ джуджета

Деца, посетете този великолепенъ филмъ, който ще остави незаличими следи у васъ!